

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

| | |
|--|-----|
| Βιογραφία Μαίρης Βρυάκου-Γκέλη | 9 |
| Ο χορός σαν έμφυτη παρότρυνση | 15 |
| Το πέρασμά του από τον αυθορμητισμό στην τεχνική . | 36 |
| Ο γυρισμός του στην Ευρώπη | 53 |
| Τεχνική - Διδασκαλία - Χορογραφία - Βιβλιογραφία | 69 |
| Αναζητήσεις και δημιουργίες στην κινησιακή τέχνη | 90 |
| Folk Lores οι καθρέπτες των λαών | 101 |

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

Ο ΧΟΡΟΣ ΣΑΝ ΕΜΦΥΤΗ ΠΑΡΟΤΡΥΝΣΗ

Χορός, πηγαία παρότρυνση, ανάγκη παρουσίασης, σκέψης, πράξης, καταστάσεις, βουβή ομιλία, επικοινωνία, συνοδος του ανθρώπου στη ζωή του.

Την ύπαρξή του οι μελετητές εντοπίζουν στα βάθη των αιώνων.

Φιγούρες χαραγμένες σε σπήλαια της Γαλλίας και της Ιταλίας δίνουν αδιάψευστες μαρτυρίες.

Τα παλαιότερα ευρήματα οι ειδικοί τοποθετούν στην παλαιολιθική, μεσολιθική και νεολιθική εποχή σε χρονολογίες δώδεκα χιλιάδες χρόνια πριν το χριστιανισμό, δέκα και οκτώ βρέθηκαν στην σπηλιά Gabillion στο Mussidan, στη Dordogne και στη σπηλιά των τριών αδελφών στην Arrege.

Από τη σωματική στάση αυτών των ευρημάτων, βραχίονες τεταμένοι κατά μπροστά ο ένας ψηλότερος του άλλου σε ένδειξη ικεσίας, πόδια με κεκαμμένα γόνατα, σώμα σε πρόθεση στροφής γύρω από τον άξονά του ή συμπλήρωσή της, οι μελετητές συμπεραίνουν ότι οι φιγούρες αυτές αναπαριστούν επικοινωνίες θνητών με κάποια για κείνους θεότητα, θρησκευτικούς χορούς.

Το ημικύκλιο του Saint German, οστά που έχουν τοποθετηθεί στο αρχαιολογικό μουσείο του Saint German

του Laye κι ένα σύνολο εννέα ατόμων με καθαρά κινησιακή κατεύθυνση στη σπηλιά αριθμός δύο της Σικελίας είναι οι πρώτες βεβαιώσεις ομαδικού χορού.

Η φορά της κίνησης, καθώς συμπεραίνεται, προχωρεί απ' αριστερά προς τα δεξιά, κάτι που συναντιέται σε πάμπολλους ομαδικούς χορούς τα μετέπειτα χρόνια.

Γενικά τα ανθρώπινα όντα τα χαραγμένα στα σπήλαια δείχνουν σαν να έχουν το γυμνό κορμί τους σκεπασμένο με δέρματα ζώων, ενδυμασία τους, μακριά ουρά και στο πρόσωπό τους μουσούδα, κάτι που αφήνει να συμπεραίνει κανείς την άμεση εξάρτηση του τότε κόσμου με το ζωικό βασίλειο, την ανάγκη αλλαγής προσωπικότητάς του, την επικοινωνία του με την κάποια γι' αυτόν κι απ' αυτόν πλασμένη θεότητα και την απαρχή της μάσκας.

Από τη στιγμή που οι αρχαιολόγοι, κατόρθωσαν να διαβάσουν τις αρχαιολογικές γραφές και να αποσαφηνίσουν τα αρχαία κείμενα ο χορός τους έγινε γνωστός σαν μια από τις πιο απαραίτητες πράξεις του ανθρώπου στο πέρασμά του πάνω στη γη σε τόπους και σε εποχές.

Στην αρχή με συνοδό ήχου τα χτυπήματα των χειρών του ή άναρθρες κραυγές, αργότερα με τη συνταύτιση οργάνου, πρώτα πνευστά, σουράβλια, αυλοί, δίαυλοι, ρυθμός δοσμένος από την ίδια την πνοή του ατόμου για να εξυπηρετηθούν στην κίνησή τους τα άτομα κι ακόμα μετέπειτα τα κρουστά και τα έγχορδα φθάνοντας στη σημερινή συμπλήρωση και ηχητικό εμπλουτισμό των όποιων καινούργιων μουσικών οργάνων, στη δημιουργία της μεγαλόπνοης μουσικής πανδαισίας την ορχήστρα, ο σωματικός ρυθμός ενώνεται με τον ηχητι-

κό ρυθμό δένεται σε ενιαία απόδοση κράμα αλληλοσυμπληρούμενο.

Στην ιστορία της ανθρωπότητας, στο βασιλεία, της μέσα στους αιώνες, ο χορός έχει την καίρια θέση του σαν ερμηνευτικής τρόπου ζωής.

Ολόκληρος ο αρχαίος κόσμος, Αρχαϊκοί πολιτισμοί που από γήινες θέσεις σε θέσεις και από καιρό σε καιρό φεγγυβόλησαν αφήνοντας για τους μετέπειτα ανεξίτηλη την παρουσία του, δίνει στην κινησιακή διάθεση μια θέση ανάλογη με την πνευματική ανάπτυξη, με τα πιστεύω του κάθε αρχαίου λαού.

ΕΛΛΑΔΑ

Μινωική εποχή

Στα πιστεύω του Μινωϊκού κόσμου και η θεά της φύσης Πασιφάη, εξήγηση του ονόματος της, ολόφωτη.

Για την ολόφωτη τούτη θεά υπήρχαν διάφοροι θρύλοι. Ένας από αυτούς, το ζευγάρωμά της με τον ιερό ταύρο.

Από τα κύματα, λέει ο μύθος, αναδύθηκε το θαυμασίο ζώο, σύμβολο ανδρείας, δύναμης ανδρισμού.

Είδε την περίκαλλη θεά, την ερωτεύθηκε κι έγινε ο ταίρι της.

Στους γάμους των, τους προσδιορίζουν την εποχή που η μάνα φύση γεννά από τα σπλάχνα της τις ομορφιές της, καθώς η Πασιφάη θεωρείτο μάνα γεννήτρα θεά προστάτιδα της φύσης, γινόντουσαν γιορτές θρησκευτικές, όπου